

skal tages med ind i Grundloven, saa kan dette forsvares, vil det samme virkelig ogsaa kunne naas, uden at det tages med ind i Grundloven.

Maa jeg i denne Forbindelse sige, at man kunde gøre den meget vel begrundede Indvending imod, at København og Frederiksberg skulle have 3 Kredse færre, fordi Befolkningen bor tæt, at der ikke vil gaa mange Aar, før de alligevel ville faa et større Gennemsnitsantal i hver enkelt Kreds, end de fleste andre Krese i Landet have. Der kunde for saa vidt være mere Grund til at give dem flere end færre Kredse. Men er man i alt Fald fra Socialdemokratiets Side gaaet med til at indføre Befolkningstætheden, betyder det, at man er gaaet med til at lade Hovedstaden faa 3 Kredse færre end efter Folketallet, og saa kan man ogsaa opnaa det uden. Jeg maa vedblive den hævde, at Byinteresserne og Byerhvervsinteresserne ikke blive i synderlig Grad fyldestgjorte ved det foreliggende Forslag. Selv med den Afrunding, der muligvis vil finde Sted i nogle Byer uden for København, vil det ganske sikkert vise sig, at disse Byerhverv ikke i nævneværdig Grad ville faa Repræsentanter paa Rigsdagen.

Den ærede Ordfører maa ganske sikkert indrømme Rigtigheden af, at Folketinget er en Repræsentation for de lokale Flertal; det er dem, der vælge os, og paa den Maade blive vi ikke Repræsentanter for Mindretallene. En anden Sag er dette, at naar vi sidde her i Rigsdagen og skulle deltage i Lovgivningen, lovgive vi saaledes, at vi varetage alle Statsborgeres Interesser i fuldest mulige Grad. Det er en Sag for sig, men i Virkeligheden er det de lokale Flertal, der sætte os herind. Det ærede Medlem repræsenterer Flertallet i sin Kreds, Mindretallene i hans Kreds føle sig ikke repræsenterede af det ærede Medlem, ligesaa lidt som Mindretallene i min Kreds føle sig repræsenterede ved mig.

Den ærede Ordfører har ikke set, at jeg for 20 Aar siden har været med til at hævde Folketingets forfatningsmæssige Stilling, hævde, at Folketinget skulde have en saa høj Stilling, som han nu mener, at det er min Opfattelse, at Tinget skal have. Ja, men saa længe Sammensætningen af Folketinget eller Grundlaget for Sammensætningen er saa ufyldstgjørende, som ingen har udtrykt mere slaende end den højtærede Konseilspræsident, naar han sagde, at det var Flertallets Ting, kan den ærede Ordfører virkelig ikke vente, at jeg skal være med til at give Folketinget en

stærkere Stilling, end det forfatningsmæssigt har Krav paa. Thi den ærede Ordfører maa erindre, at den politiske Strid i sin Tid begyndte med, at Folketinget vilde have en større forfatningsmæssig Stilling, end det havde. I øvrigt vil jeg ikke følge den ærede Ordfører videre paa det Punkt. Vi skulle ikke her diskutere gamle Stridigheder, som skulde have været tilendebragte ved Slutningen af forrige Aarhundrede, nu skulle vi arbejde fremad og ikke stadig kigge tilbage.

Den ærede Ordfører sagde, at Folketingsparlamentarismen er et Partistyre, saa vidt jeg forstod ham, og at det er ganske naturligt, at Flertallet eller det største Mindretal, der viser, hvorledes Strømmen gaar, bør have Magten, og saa var Ordføreren ked af, at i det kommer der et Skaar, hvis man gaar til en Valgordning, hvorved Folketinget bliver en virkelig Repræsentation for Befolkningen. Han mener, at saa faar Folketinget en broget Sammensætning, det bliver en alsidig Sammensætning, og det mener han er saa stor en Fejl, at derved umuliggøres det parlamentariske Styre. Den ærede Ordfører indrømmer altsaa derved, hvad jeg ogsaa gjorde gældende i Gaar, at han finder det fuldt forsvarligt, at der foregaar et Flertalsstyre, saa længe det kan støtte sig til et Flertal i dette Ting, paa Trods af, at et saadant Flertal i Tinget har et Mindretal bag sig i Folket. Det er altsaa den ærede Ordførers Opfattelse. Maa jeg da sige, at den er i den skæreste Modstrid med den Opfattelse, hans Ven, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgerbjerg), nærer, saaledes som dette ærede Medlem med en ualmindelig Skarphehed gjorde den gældende for et Aar siden.

Maa jeg i den Forbindelse sige, at naar Konseilspræsidenten vil gøre gældende, at Folketinget er Flertallets Ting, saa maa den ærede Konseilspræsident jo ogsaa være sikker paa, at det er Flertallet i Befolkningen, der besætter de fleste Pladser her i Tinget, saa maa den ærede Konseilspræsident ogsaa være sikker paa, at Valgordningen i saa Henseende er i god Stand. Men det er den ærede Konseilspræsident ikke. Det lader sig ikke modsige, at lige saavel som man kan have et Flertal i Befolkningen, der ikke er i Stand til ved denne Valgordning at besætte Flertallet af Pladser her i Tinget, lige saavel er det muligt, at et Mindretal af Befolkningen, et stort Mindretal, men dog et Mindretal, kan besætte Flertallet af Pladser her i Tinget. Saaledes er Valg-